

- 18 дѣлѣте *eo* помежду си. Защото ви казувамъ; че
нѣма да нѣжъ отъ плодъ-тъ на лозѣ-тъ, до кѣдъ
19 не дойде царство-то Божіе. Изѣ хлѣбъ, и като
благодари прѣломи го, даде имъ и рече: Това
е тѣло-то мое, което си за васъ дава; това пра-
20 вѣте за мое въспоминаніе. Така *ez* и чашѣ-тъ
слѣдъ вечерѣ-тъ, и каза: Тая чаша е новѣй-
тъ завѣтъ съ моѣ-тъ кръвъ, която си за васъ
21 пролива. Но ето, ража-та на тогозь който мя
22 прѣдава съ мене е на трапезѣ-тъ. И Сынъ че-
ловѣческый отхожда споредъ както е опрѣделе-
но; но горко на тогозь человекъ чрѣзь когото
23 си прѣдава; И тѣ начинѣхъ да разискуватъ по-
между си, кой ли отъ тѣхъ ще е тойзи който
ще стори това.
- 24 Станѣ още и прѣпирня помежду имъ, кого
25 отъ тѣхъ ще иматъ за по голѣмъ. А той имъ
рече: Царіе-тѣ на народы-тѣ господаруватъ
надъ тѣхъ, и тѣзи които ги владѣѣтъ нари-
26 чатъ ся благодѣтели. А вы не така; но най го-
лѣмый-тъ помежду вы, да бѣде както най
малкый-тъ; и който началствува, както оногось
27 който слугува. Защото кой е по голѣмъ, който
сѣди на трапезѣ-тъ ли, или който слугува? не
тойзи ли който сѣди? но азъ помежду васъ съмъ
28 като единъ който слугува. А вы сте онѣзи кои-
то устояхте съ мене наедно въ мои-тъ напасти.
29 За това азъ вамъ завѣщавамъ царство, както
30 Отецъ ми завѣща на мене; За да идете и да
пиеете на трапезѣ-тъ ми въ царство-то мое; и
да сѣднете на прѣстола, да сѣдните дванасесеть-
тъ племена Израилевы.
- 31 И рече Господь: Симоне, Симоне, ето, Сата-
32 на вы изыска, за да *вы* отсѣе като жито: Но
азъ ся молихъ за тебе да не оскудѣ твоя-та
вѣра; и ты когато ся обърнешъ, утвърди бра-
33 тѣв-та си. И Петръ му рече: Господи, готовъ
съмъ съ тебе *наедно* и въ тъмницѣ и на смъртъ
34 да идѣ. А той му рече: казувамъ ти, Петре,
вѣтель-тъ днесъ нѣма да поѣе, прѣди да ся
отречешъ *ты* триждъ че мя не познавашъ.